

Formanden: Det er vistnok for sent at gaa til den sidst paa Dagsordenen opførte Sag, og jeg skal derfor slutte Mødet. Forinden giver jeg dog Ordet til Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen), for at han kan forelægge det i Mødets Begyndelse anmeldte Lovforslag.

J. C. Christensen: Det Lovforslag, som jeg har den Ære paa mit Partis Vegne at forelægge dette høje Ting, gaar ud paa at foretage en Ændring i Loven af 26de Marts 1898 om Begunstigelser for landøkonomiske Forskudsforeninger. Da vi fik denne Lov, ytrede der trindt omkring i Landet adskillig Tvivl om, hvorvidt den vilde gøre den tilsigtede Virkning. Navnlig var der adskillige som nærede nogen Betænkelighed ved, at der i denne Lov krævedes solidarisk Ansvar af samtlige Medlemmer. Det har imidlertid vist sig, at netop vor Befolkning, som ved Andelsforetagenderne er saa godt kendt med, hvad solidarisk Ansvar betyder, ogsaa hurtig lærte, hvad denne Lov betød, og det har vist sig — Loven har jo nu bestaaet i et Par Aar — at der trindt omkring er oprettet mange saadanne Foreninger, og at disse virke meget heldigt. Folk forstaa at benytte Loven fuldt ud, og det solidariske Ansvar, som her kræves, er ikke afskrækkende for nogen, de have meget godt kunnet forvalte disse Penge. Nu ere vi komne til det Tidspunkt, da Pengene, som stod til Disposition, 5 Millioner Kroner, ere opbrugte, der er ikke mere. Der har imidlertid dannet sig mange Foreninger, som gerne vilde prøve paa at udrette det samme som de øvrige Foreninger, der nu ere i Gang. Jeg tror, at da vi fik Loven, kunde det ikke være Meningen, hvis den ellers viste sig heldig, at ville afslutte med de 5 Millioner Kroner, man stillede til Raadighed. Forudsatte man den Gang, og det tror jeg, man gjorde, at det var en heldig Foranstaltning for Landbruget i Retning af at hjælpe Landboerne bort fra de mange Kautionslaan, fra Afhængigheden af Bankerne og deslige, saa maatte man sige sig selv, at man ikke kunde blive staaende ved Udlaan af Statskassen paa 5 Mill. Kr. Derfor gaar Forslaget ud paa at ændre den Bestemmelse i Loven af 26de Marts, § 4, om, at Grænsen for Statslaanene er 5 Mill. Kr., til 8 Mill. Kr., saaledes at man kan udlaane endnu 3 Mill. Kr. Naar vi paa dette Tidspunkt ikke ønske at gaa højere end til 3 Mill. Kr., er

det navnlig af den Grund, at vi ønske fremdeles at se, hvorledes Bevægelsen breder sig i Landet, og hvorledes Trangen kan komme til Stede i Fremtiden. Det er min Mening, at man heller ikke kan standse ved 8 Mill. Kr. Men naar vi nu vedtage Bestemmelsen om de 3 Mill. Kr., vinde vi Tid til at se, hvorledes Sagen gaar. Det har ogsaa den Fordel, at naar man kun forlanger 3 Mill. Kr., kan det siges, at det ikke er noget større Offer, end Statskassen kan yde. Det er Partiets Mening, at de Penge kan Statskassen skaffe. Med disse faa Ord være Lovforslaget anbefalet til det høje Ting, og jeg haaber, at Tinget vil vise sig velvilligt over for det ved hurtig Fremme deraf, ligesom jeg ogsaa haaber, at Regeringen vil tage velvilligt mod Lovforslaget baade her og ved dets videre Fremme.

Formanden: Ekemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Næste Møde holdes paa Torsdag, og Dagsordenen er da:

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om en Forhøjelse af den ved Lov Nr. 47 af 1ste April 1887 paabudne Skat af Brændevinsbrænding.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Statstilskud til Kommunerne samt om Ændringer i de kommunale Skattebestemmelser.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om en Statsindkomstskat med en Tillægsskat af Kapitalindkomster.

Mødet hævet Kl. 3. 55.